

Januari 1988

"HIJ IS OPGESTAAN"

(Lukas 24 : 6a)

KerstFEEST! Waarom FEEST? Is dat nu zo bijzonder, dat geboren kindje in Bethlehem?

Hoe moet dat kindje ons helpen? Of ligt dat kindje daar om ons te vertederen?

Lieve lezer is dat wel waar? Is dat kindje geboren om ons te helpen? Met "helpen" bedoel ik datgene wat wij onder "helpen" verstaan.

Er zijn heel wat omstandigheden in ons leven, waar we wel wat hulp bij kunnen gebruiken.

Er is nood vanwege ziekte tegenspoed angst pijn, enz.

Ik weet: Jezus heeft veel mensen geholpen in hun lichamelijke en geestelijke nood. Toch waag ik het te betwijfelen dat dit wel het voornaamste en het eigenlijke van Zijn persoon en werk zou zijn.

Het zij verre van mij, iemand te verdrieten die mag zien op veel duidelijke gebedsverhoringen in z'n leven. Vergeet nooit één van Zijn weldadigheden. Vergeet ze niet! 't Is God die ze u bewees!

Het is echter m'n bedoeling en begeerte een woord van troost te schrijven voor hen, die zo weinig merken van de verhoring van hun gebeden. Waar alles zo hetzelfde blijft.

Ze worden niet beter ... er komt geen verandering in hun omstandigheden.

Onlangs hoorde ik iemand spreken over het "fiasco" van het gebedsleven in de reformatorische kerken. Ondanks de arrogantie van zo'n uitspraak, zit er toch wel wat in. In bepaalde opzichten zijn de kerken der reformatie een groot fiasco. Het is m'n wens dat de hooggeleerde spreker ook eens een "fiasco" mag worden. Dat zou kunnen leiden tot de bede: Och, schonk Gij mij de hulp van Uwe Geest ...

Terzake.... Meer dan eens heeft Jezus de schare verweten dat ze Hem volgden om de wonderen en de tekenen. De schare zocht het brood, de gezondheid enz. Mensen werden boos als ze niet vlug genoeg geholpen werden. Velen verlieten Hem omdat Hij sprak van dat Hemelse Brood, dat de wereld het leven geeft.

Deze houding van het volk is niet vreemd; ze leeft in ons aller hart. Sommigen worden boos en bitter bij de "onverhoorde" gebeden. Anderen zinken in een poel van moedeloosheid en aanvechtingen.

Waarom teert een lieve moeder langzaam weg? Waarom wordt dat kind opgegeten door een gezwel? Wie zal beschrijven het leed en de vertwijfeling van nietige mensenkinderen?

Ze hebben toch gelezen: Al wat ge de Vader bidden zult in Mijn Naam, zal Hij u geven!

JANUARI 1988 (NR 192)

Vader geeft geen stenen voor brood, Vader geeft geen scorpioen voor een ei. Zal uw hemelse Vader Zijn kinderen geen goede gaven geven? In dergelijke wegen kan de onrust de kop opsteken.

Vragen en antwoorden verdringen elkaar. Is m'n gebed wel ernstig genoeg? Is er wel echt geloof? Hoort de Heere mij wel? O ja: Uw wil geschiede ... dat zal het zijn! Dan zal het wel zo moeten zijn.

Uit het duister fluisteren geniepige stemmen: Is dat Vaders wil? dat je kind te gronde gaat? Is dat Vaders wil, dat je trouwe huisvrouw ligt te schreeuwen van de pijn? Waar is uw God?

Hier en daar horen we nog wel van een wonder maar hoeveel wonderloze verhalen staan daar tegenover?

Toen God opstond en Zijn rechterhand ontblootte, lag daar het kind in de kribbe. Is dat kind de held die verlossen kan?

DIT KIND IS HET WOORD DAT VLEES GEWORDEN IS!

Hij kan Zichzelf niet eens verlossen. De stevige handen van Jozef tillen het kindje op uit de kribbe en leggen het in de moederhanden van Maria. Het kindje heeft alle denkbare hulp nodig!

Het Woord is VLEES geworden. Het Woord kwam niet als een reus uit de wereld van de sprookjes! Het Woord kwam niet als een stralende ster uit de hemel vallen!

Toen God opstond, ons ten goede, zagen de herders wel boodschappers uit de hemel, maar Hem zagen ze niet. Door het verkondigde Woord werden ze naar het Vleesgeworden Woord gestuurd.

Ze vonden een kindje, heel gewoon, in doeken gewikkeld en liggende in kribbe. Ze zagen een kindje, aan dood en verdoemenis onderworpen. Uit dit kindeke konden ze niets opmaken. Ze zagen geen stralenkrans om het kleine hoofdje, zoals schilders dat wel zagen. 't Kindje kon niet spreken of ergens om vragen. Maar dat sprakeloze Kind is de diepste sprake van de Vader.

De herders zagen het kind ... maar wat meer is: Ze zagen het WOORD in het VLEES. Daarom maakten zij bekend het WOORD, dat hun van dit kindeke gezegd was. Wat zou er gebeurd zijn, als de herders om één of ander wonder hadden gevraagd? Zou dat niet het bewijs zijn geweest dat ze het wonder van het Vleesgeworden Woord niet geloofden?

De Vader is opgestaan en heeft Zijn Kind neergelegd in onze duisternis. En het Kind is te klein om op te staan.

O, lieve nood-lijdende vriend of vriendin: Waarom zegt ge: Mijn weg is voor de HEERE verborgen, en mijn recht gaat aan mijn God voorbij? Weet ge het niet? Hebt ge niet gehoord dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, zo moede en mat geworden is? Hebt ge niet gehoord dat het moede kindje het bewijs is van Vaders eeuwige liefde en trouw?

Is het vreemd, dat jongen moede en mat worden, en jongelingen gewisselijk vallen? Die de HEERE verwachten zullen de kracht vernieuwen! Zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden; zij zullen lopen en niet moede worden; zij zullen wandelen en niet mat worden.

HIJ IS OPGESTAAN!! De Opgestane daalde eerst neder in de benedenste delen der

JANUARI 1988 (NR 192)

aarde.

Waarom lezen we in de brieven van de apostelen zo weinig van de wonderen die Jezus heeft verricht? Waarom bepalen de apostelen ons in hoofdzaak bij de dood en de opstanding van de Middelaar? Is het niet om ons bekend te maken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid?

Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het AANGEZICHT VAN JEZUS CHRISTUS.

Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons; als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoeedig; vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven; altijd de doding van de Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden.

Laat ons niet vertragen, lieve broeders en zusters in de Heere!

Het Woord is VLEES geworden. Maar dat dat vlees eeuwig Woord van God was en is, weten wij o.a. door de verkondiging: Hij is opgestaan! In Hem is, door de dood heen, de Nieuwe Mens, naar lichaam en ziel, VERSCHENEN!! Hij is de smarten des doods ontbonden!

ZO ZIJN ALLE GEBEDEN OP WONDERBAARLIJK AFDOENDE WIJZE VERHOORD!
HIJ IS OPGESTAAN!

Het Kind werd de Man van smarten. Vlees en bloed, dat het koninkrijk niet kon beërven, ging in de dood. Maar Hij is opgestaan: De Nieuwe Mens, Die naar God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Eenzijds kijken we nu tegen onszelf de ellende het uitzichtloze aan. Maar het WOORD dat ons verkondigd is, vertelt ons van het nieuwe, het eeuwige leven ... de dingen die we niet zien.

Aan het Kind werd niet veel "Goddelijks" gezien. Maar de dood van de OUDE MENS en de OPSTANDING VAN DE NIEUWE MENS, doet ons de HEERE verwachten.

Zo, lezer, staan we op, of misschien net vóór de grens. De kerk heeft de Opgestane gezien en gehoord. 't Was als een blik op een vergelegene land. Hij is heengegaan. Hij heeft het leven meegenomen naar de hemelse gewesten, verborgen bij God.

Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, zullen ook wij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

De eerste mens is uit de aarde aards; de tweede Mens is de Heere uit de hemel. En gelijkerwijs wij het beeld van de aardse gedragen hebben, also zullen wij ook het beeld van de hemelse dragen.

Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijke beërft de onverderfelijke niet.

Gelukkig het kerstkindeke is niet in de geboorte blijven steken. Hij is opgestaan! In dat licht reizen we via kribbe en graf, en roepen, tegen alles in: DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN!

Daarom was het méér dan verhoring van Paulus' gebed, toen de Heere sprak: Mijn genade is u genoeg! Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het WERK DES HEEREN, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere.

JANUARI 1988 (NR 192)

Uw gebeden zijn verhoord! Immers: HIJ LEEFT!

De dood heerst niet meer over Hem.

Dat spoedig het ogenblik kome, en de dag aanbreke, dat alle schaduwen vlieden!

Nu zijt Gij nog verheven

en ver van mij vandaan,

nu bid ik U met beven:

herken mij, zie mij aan.

Dan echter, o Getrouwe

zal ik van aangezicht

tot aangezicht aanschouwen

Uw ongeschapen licht.

Ds. D. Ch. Overduin